

276.

Opustená)**Volne (Lento)*

K. Ruppeldt, [1880, Liptovská]

Na čo si to srd-ce, na čo si mi dal, bo - že,

keď ni-ko-mu v ši - romsve-te ľú - biť sa ne - mô - že,

keď ni-ko-mu v ši - romsve-te ľú - biť sa ne - mô - že.

Načo si to srdce,
načo si mi dal, bože,
[: keď nikomu v širom svete
ľúbiť sa nemôže. :]

Kto číta tie slzy,
čo v samote padajú,
[: keď sa ústa požalovať
nikomu nemajú? :]

Sto žiaľov, bied tisíc
dušu devy môž' raniť,
[: a mňa, mňa tak opustenú,
nemá kto obrániť. :]

Spievala bych rada,
na ústach mi žiaľ hynie;
[: lebo kto ma za tú pieseň
ku srdcu privinie? :]

Žiadala by si smrť,
ale načo hrob chváliť,
[: keď nad mojou mohylôčkou
nemá kto požialiť! :]

*) Spieval ženský zbor na koncerte v L. Sv. Mikuláši 16. 7. 1871.

V 1. vyd. nápev končí 9. taktom.

*

Melódia : Sl. sp. D 297 — Sl. sp. I 511 — Sl. sp. D 1279.